„voor SPANJE"!!

SOLIDARITEIT

Uitgave Ned. Syndic. Vakverbond
Joos. de Moorstraat 17, Amsterdam-W.

SOLIDARITEIT

„VOOR SPANJE"

Vergeet hen niet die voor de Vrijheid strijden

Er is een licht geboren
Waardoor wij wegen vinden,
Ter ontkoming aan de slavernij.
A. R.

SPANJE...... EN DE SYNDICALISTEN......

De weg van het voor zijn vrijheid vechtende proletariaat in Spanje, is met het bloed van velen dezer dappren gemerkt. Duizenden koene durvers zijn gevallen en betaalden met hun leven den tol voor hun ideaal: de bevrijding der arbeidersklasse uit den ban der politieke onderdrukking en economische knechting. Duizenden dezer moedigen hebben jarenlange gevangenisstraffen en gruwelijke martelingen doorstaan, of stierven aan de geslagen wonden, omdat zij niet ophielden te geloven in: de zelfverlossing van het proletariaat uit de barbaarsche hel van het onredelijke mensonterende kapitalisme. Tienduizenden werden als beesten opgejaagd en hebben jarenlang het leven van eigen land moeten missen. Zwervende in ballingschap hebben zij in bittere armoede het zure brood gegeten, omdat zij durfden optreden tegen de beulen der mensheid, welke de arbeiders-klasse vergiftigde in een atmosfeer van doffe slaafschap.

Duizenden syndicalisten werden verbannen naar de Afrikaanse zandwoestijnen, de gloeiende hel onder de eeuwig brandende zon, waar velen hun graf vonden...

Eerbiedig denken wij aan hen, die neergezonken zijn onder de moordende kogels der executie pelotons, aan de helden, die alles offerden in dienst der bevrijding van het arbeidende volk.

Voor deze kameraden, van welke er nu nog ruim 10 duizend in de gevangenissen zijn opgesloten, omdat zij streden tegen de tyranie der trotse heersers, vragen wij uw steun.

DE LIJDENSWEG DER LAATSTE JAREN WAS ZWAAR......

Het volksverzet tegen de barbaarse Monarchie, welke de Grondwet misbruikte ten gunste van bevoorrechte groepen, groeide. Alfonso XIII belast met de erfzonden der Habsburgers en Bourbons, verspeelde elke eerbied van zijn onderdanen. Ondanks de bittere armoede der arbeidersbevolking in Spanje, welke naast het dagelijks brood ook het geestelijk voedsel miste, (in 1930 waren er nog 46% analphabeten) leidde hij een zo wellustig leventje aan de franse riviêra, dat het zelfs de frivoole hofhouding te bar werd. Deze in zijn hart pro-duitse koning, heeft het mogelijk gemaakt, dat duitse onderzeeërs in spaanse kustwateren schepen konden torpederen, waardoor hij mede de dood van vrouwen en kinderen op zijn geweten heeft. Hij achtte zichzelf een militair genie, en maakte het plan voor den marokko oorlog, wat...... mislukte. Generaal Sylvester sneuvelde en duizenden spaanse soldaten met hem. 1500 werden

gevangen genomen. De Rifbewoners eisten 5 millioen pesetas als losprijs. Toen hem deze eis bereikte, zei hij: „Die verzopen kippen kosten duur", en deed geen moeite om geld te zenden. Toen de volkswoede den vorm eener scherpe dreiging aannam, speelde hij zijn laatste troef uit door instelling van

DE DIKTATUUR VAN PRIMO DE RIVERA.

De bloedige terreur welke deze tyran toepaste op zijn tegenstanders, ging zelfs de perken der bedorven spaanse bourgeoisie te boven! Met ijzeren vuist trachte hij elk verzet te smoren, en ook hij verbood elke actie der syndicalisten in Spanje. Syndicalistische dagbladen, boeken en brochures mochten niet meer verschijnen — de Bedrijfs Federaties werden ontbonden — onze Volkshuizen gesloten, en tegen alles wat zich verzette werd de bajonet gericht. En toch leefde de C.N.T. de Syndicalistische Centrale in Spanje! Wel werden er syndicalisten doodgeschoten, gevangen gezet, gepijnigd en verbannen, maar de bevrijdende gedachte der raden Republiek is niet te doden! Weer kwam de felle daad der arbeiders in den vorm van stakingen en opstand — dan volgde weer straf — maar telkens kwamen de syndicalisten terug en streden onversaagt met inzet van hun leven, voor de grote zaak, belichaamd in de grondbeginselen der Intern. Arbeids Associatie: De sociale Revolutie tot stichting van **een sociale Rechtsorde, gegrondvest op Economische Gelijkheid en geestelijke Vrijheid voor allen.**

DE REVOLUTIE KWAM NADERBIJ — DE DIKTATUUR KRAAKTE,

maar de bourgeoisie en haar trawanten zetten onmededoogend hun uitbuiting der arbeiders voort. Zij waanden zich veilig achter de militaire dictatuur van Primo de Rivera. Nog op 30-12-1930 schreef J. Sauerwein in de burgerlijke pers een artikel onder titel: „Spanjes revotie bij voorbaat mislukt," en over de Syndicalisten in Spanje: „Het Syndicalisme zijnerzijds heeft bewezen, dat het de meest actieve en geduchte revolutionaire macht is, zóó geducht, dat het de republikeinen zelf heeft bang gemaakt en dat uit dien schrik heel wel het heil der monarchie kan geboren worden." Tot enkele dagen voor dat de koning het land werd uitgewezen door de revolutionaire, bleef de pers schrijven over die mislukte revolutie.

Toen einde Maart 1931 de ondertekenaren van de „Revolutie Oproep", waaronder de Socialisten Largo Caballero-Fernando de los Rios en Indalacio Prieto naast Lerroux, Zamora, Maura e.a. burgerlijken voor het Koninklijk gerecht moesten verschijnen, was het proces afgelopen tegen de deelnemers aan de opstand van Jaca, waar de volgende gedenkwaardige woorden door de Koning aan de minister van Economische Zaken werden gesproken.

— Wij zijn juist in zitting bijeen, majesteit.

— Welk vonnis heeft de krijgsraad van Huesca geveld?

— Doodstraf voor Galan en Hernandez. De anderen komen in het tuchthuis.

— Heeft men het vonnis nog niet voltrokken?

— Nog niet majesteit.

— Waarop wacht gij?

— Wij moeten nog twee of drie ministers ompraten, die voor gratie zijn.

— In geen geval gratie. Het gepeupel moet getuchtigd worden. Er moet bloed vloeiën. Zeg aan Berenguer, dat hij mijn bevelen moet opvolgen zonder aarzelen. Adieu!

Veertig minuten later werden deze mensen doodgeschoten.

Het bevel van den koning was volbracht; hij kreeg ook ditmaal het volle pond aan slachtoffers, maar, het gegrom van den opstand kwam steeds naderbij. Het verlangen van het volk was niet meer te onderdrukken. Als onblusbaar vuur brak het overal los en taste het koningschap met zijn ornamenten aan.

DE REVOLUTIE ZEGEVIERDE,

en op Woensdag 15-4-1931, ten 4 uur 's morgens vertrok de koning en gevolg met de Spaanse kruiser „Princepo Alfonso" naar England, echter...... met medename van heel wat buit aan geld en juwelen. Inmiddels lieten de Syndicalisten de algemene staking voortduren tegen eventuele reactie, wijl geen nieuwe dictatuur geduld zou worden. Alcala Zamora werd president der spaanse republiek, en Macia van Catalonië. Vele schone beloften werden gedaan. Vrijheid hier — verbetering daar o.a. ook De Regering zal de kapitalen die verkeerd worden beheerd zelf in beheer nemen.

Maar ook hier zou blijken, dat ook deze, en elke regering welke den Staat handhaaft en zich bediend van

zijn dwingende apparaten, bij voorbaat gedoemd is te vervallen in dezelfde fouten der vorigen. Vrijheid en Welvaart voor het volk kunnen onder een kapitalistische regering niet komen, omdat de uitvoering van haar macht berust op dwang en uitbuiting van het arbeidende volk. Kapitalisten kunnen geen fundamenteele verandering brengen in eigendom en bezit, want het betekend hun eigen ondergang.

DE TRAGEDIE DER SOCIALISTISCHE PARTIJ was hare zeer sterke verbintenis met de burgerlijke partijen, welke de sociaal demokraten misbruikten voor het vuile werk, tegen de arbeiders. Hun grote historise fout was, dat zij het socialisme loslieten om deze bourgeoisie te helpen een burgerlijke staat op te bouwen, waarvan geen enkel socialist enig heil kan of mag verwachten. „Tussen de burgerlijke en socialistische partijen van de meerderheid heerst broederlijke gemeenschap," zoo schreef „Het Volk" van 22-4-1931. Dat dit een ernstige vergissing was, bewijzen de socialisten welke op heden met de syndicalisten in de spaanse gevangenis zitten! Deze misrekening bestond daarin, dat ze wel zagen wat hun bond met de burgerlijken, maar geen rekening hielden met het Socialisme wat hen ervan scheidde! Zelfs voor de ezelstraf van Zamora — 24-5-1931 — was de Socialistische Partij ongevoelig, waar hij schreef:

„Een van de belangrijkste karrieres tegen een roden stormloop vormt het feit, dat de Socialistische partij heeft gedeeld in de zege en meewerkt aan het nieuwe regime."

SOLIDARITEIT

VERGEET HEN NIET
DIE VOOR DE VRIJHEID STRIJDEN

Kregen de soc. dem. 3 ministers zetels, en werd Basteiro voorzitter der Cortes, als beloning voor hun hulp aan de bourgeoisie, anders verging het de revolutionairen syndicalisten. Verdrukking en vervolging was spoedig hun deel. Op het Congres te Madrid der C.N.T. van 23-4-1931 werd de eis gesteld:

,,Onteigening der groot-grondbezitters zonder schadeloosstelling. Alle grond in handen der Federatie van de Landbouw. Collectief bewerken tot socialisering bereikt is. Afschaffing van Pachtgeld en Hypothecaire belasting, e.a.

DE STRIJD DER REVOLUTIONAIRE SYNDICALISTEN GING VERDER,

immers, zij zagen zeer goed het verschil in tussen een burgerlijke en een Sociale Revolutie! De praktijk zou dit zeer spoedig bewijzen. Reeds op 1 Mei stond de gewapende politie der Burgerlijke Sociaal-dem- regering tegenover de 100.000 demonstrerende arbeiders te Barcelona, en...... er vielen vele gekwetsten en enkele doden......

Op bevel der sociaal dem. burgerlijke regering werden einde Juli alle lokalen der syndicalisten gesloten en de militaire politie ervoor gesteld.

Grote stakingen en daden van fel verzet waren het antwoord op dit verraad der soc. dem. en burgelijke regering. Andermaal werd ons dagblad en organisatie verboden, maar, ondanks het stukschieten van gebouwen en toepassen van bloedige terreur gingen de syndicalisten verder met hunne actie, voor werkelijke bevrijding van het volk.

Dit samenwerken met bourgeoisie en sociaal dem. waarbij het actieve deel der arbeiders het zwaar te verantwoorden had, bracht verdeeldheid in de rijen der Soc. Partij. Wij verwijzen daarvoor slechts naar de toen gehouden stemming over de deelname aan de regering, op hun congres: voor stemden 10.607 tegen 8362.

Ook de secretaris der Int. Transport Federatie Edo Fimmen wees reeds in Mei 1931 op het zeer grote gevaar van samenwerken der socialisten met de bourgeoisie, omdat zij gevaarlijk was voor de verkregen resultaten en „voor de revolutie zelf, maar moet en zal zij m.i. leiden naar groote verdeeldheid, verzwakking, scheuring der arbeidersklasse". En verder:

„Het, dank zij de arbeidersorganisaties van de diktatuur bevrijde burgerdom gebruikt de coalitie om zijn machtspositie te versterken, teneinde de bevrijding der arbeidersklasse met alle middelen te verijdelen. Dit begrijpt de minderheid der vroegere partijleiding. Dit inzicht wordt gedeeld door de leiders der belangrijkste vakbonden, dit inzicht bestaat en groeit onder de georganiseerde arbeiders, die begrijpen, dat deze revolutie niet hun revolutie is, dat de strijd voor de eigen bevrijding nog pas in zijn allereerste stadium is en dat zij niet alleen in dien strijd niets van „de republiek" hebben te verwachten, maar dat zij in dien strijd „de republiek" met al haar machtsmiddelen tegen zich zullen hebben."

Naar de wijze raad van goedwillende kameraden in eigen rijen en van de syndicalisten hebben de grote partij goden niet willen luisteren.

Deze partijleiders hebben de arbeidersklasse van Spanje een zeer slechte dienst bewezen, want ondanks zij hun eigen vakbeweging de U.G.T. meenden te kun-

nen laten groeien door het met geweld neerslaan der syndicalisten, de C.N.T. bedierven zij de zaak van het proletariaat.

OOK DE SOCIALISTISCHE ARBEIDERS KREGEN EEN HARDE LES.

Na de betreurenswaardige hand- en spandiensten voor de bourgeoisie, na medegeholpen te hebben aan het met militaire macht neerslaan der strijdende arbeiders, en onderdrukking der C.N.T., hebben deze sociaal demokraten hun congé gekregen. En, o! bittere ironie, ze zijn tot opstand gekomen, tot...... gewapende verovering van de Regering, welke mislukte, en velen hunner in de gevangenis bracht naast syndicalisten welke er mede op hun bevel waren ingestopt. Deze opstand was reeds bij voorbaat gedoemd tot mislukken omdat de soc. dem. medewerkten om de Syndicalisten te ontwapenen, hun bladen en organisaties te verbieden, hun lokalen te sluiten, en dus met voorbedachte rade en met misbruik van macht, de syndicalisten buiten gevecht te stellen.

HET FASCISME ALS NIEUWE SITUATIE IS IN SPANJE.

opgekomen, onder leiding van Gil Robles en Lerroux. Zij willen de spaansche Syndicalisten en Anarchisten van C.N.T. en F.A.I. uitroeien zonder erbarmen. De Spaanse C.N.T. werkt illegaal maar **zij leeft en strijdt!** Nog met Paschen van 1935 werd te Zaragossa een grootse protest-actie ingezet: een algemene staking van 3 dagen. In een gesloten bloc stond het ganse proletariaat achter de oproep van de C.N.T.: Vrijheid van organisatie of geen betoging der bourgeoisie. Er kwam geen vrijheid maar, ook de betoging is niet gehouden. Weer zijn 600 syndicalisten gevangen gezet, maar,

DE REVOLUTIONAIRE STRIJD DER SYNDICALISTEN GAAT VERDER.

De regering van Spanje heeft besloten de strijders der C.N.T. uit den weg te ruimen. Echter, de syndicalisten worden gedreven door een groots ideaal wat zij tot zegen der mensen willen verwerkelijken. Onbaatzuchtig is hun opoffering, grenzeloos hun moed. De C.N.T. heeft andermaal zijn Federaties opgeroepen tot **de daad.** Zij willen niet leven als onderdrukte slaven. Zij willen Gerechtigheid en Vrijheid.

Syndicalisten weten dat de Captains of Industrie en leiders der Banken met hun dienstbare apparaten van Staat en Kerk, volkomen hebben gefaald. Hun beheer komt steeds neer op oorlog, sociale misstanden en verdrukking der arbeidersklasse. Daarom strijden Syndicalisten voor een totale verandering der economische verhoudingen in de organisatie van het gehele sociale leven. Zij willen een planmatige produktie naar behoeften van het volk.

DE INTERNATIONALE ARBEIDERS ASSOCIATIE ROEPT DE ARBEIDERS DER GEHELE WERELD OP,

om in dit zeer gewichtige en gespannen tijdperk, hun moreele en finantieele solidariteit en steun te geven, voor de duizenden gevangen kameraden hun vrouwen en kinderen, welke de ketenen dragen eener tyranieke maatschappelijke wanorde. De Federatie van Barcelona publiceerde dezer dagen een oproep tot de arbeiders der gehele wereld, waarin zij van hun onwrikbaren wil tot strijd getuigden. Daarin zeggen zij o.a. „Op de oorlogsverklaring van de regering zullen de organisaties van onze onoverwinnelijke C.N.T. antwoorden

met de mobilisering van hun afdelingen, zij zullen hun krachten in beweging brengen, hun tot strijd aanmoedigen en tot actie aansporen. Wij zullen niet van te voren aankondigen van welken aard onze actie zal zijn. Onze actie zal voor ons spreken. De werkelijkheid, de feiten, de strijd zullen duidelijker spreken, als wij het hier met woorden kunnen doen."

Arbeiders der gehele wereld! Kameraden en Broeders!

De C.N.T., in haar bewegingsvrijheid belemmerd door de bloedhonden van het kapitalisme, wordt gedecimeerd en organisatorisch verzwakt door een strijd zonder voorbeeld. Zij heeft behoefte aan de morele en financiële solidariteit van al haar kameraden in het buitenland om de oorlog tegen de heersende vrijbuiters te kunnen voortzetten! Wij moeten voor duizenden gevangen kameraden zorgen, die de ketenen dragen ener tyrannieke en moorddadige maatschappelijke orde. Voor ieder van ons, die in de strijd valt of van zijn vrijheid wordt beroofd, treden nieuwe strijders voor het vrije communisme in het strijdperk, maar juist daarom mogen wij niet onverschillig zijn voor het lot van onze in de kerkers onzer vijanden begraven kameraden. Het is een ereplicht van alle revolutionnairen met de daad en door het verlenen van financiële hulp, te verhinderen, dat men onze kameraden in de bloei van hun leven kapot maakt en als wrakken aan hun gezinnen en aan de beweging teruggeeft.

Kameraden! De C.N.T. en het vrijheidslievend Spanje zullen u hun dank betuigen door alles te doen wat in hun vermogen is om een maatschappij van menselijkheid en broederschap te stichten, die een aansporing zal zijn voor de bevrijding der arbeidersklasse in de gehele wereld en een wegwijzer voor de volkeren in hun strijd voor sociale gerechtigheid.

Comité pro Presos Nacional de Espanja.

EN GIJ, KAMERAAD IN HOLLAND, WAT ZULT GIJ DOEN?

Zal het bewonderenswaardige geloof aan de goede zaak, van de Syndicalisten in Spanje U koud laten? Zal hun heldhaftige strijd voor een betere maatschappij waar brood en vrijheid is voor allen, U onverschillig zijn? Zult gij den roep der gevangen kameraden tot U laten doordringen, en eerbiedig denken aan de gefolterden die lijden en de vele doden die stierven voor Uw proletarisch hoog menselijk beginsel?

KAMERAAD — ARBEIDER — ARBEIDERSVROUW —

de strijdende syndicalisten vragen U geen aalmoes, geen vernederende gave.

Zij doen een beroep op uw proletarisch geweten op uwe Socialistische Solidariteit.

Stort uw bijdrage hoe klein ook aan kameraad O. VONK, Joos de Moorstraat 17[1], Amsterdam-W. Postrekening 119574. — Voor Spanje. —

VORMT STEUN-COMITÉ'S TER PLAATSE.

VERGEET HEN NIET DIE VOOR DE VRIJHEID STRIJDEN, TOT MENSENHEIL MET ONBEZWEKEN MOED.

KOMT TOT ONS! **STRIJDT MET ONS!**

DE **SYNDICALIST**

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDSCH SYNDICALISTISCH VAKVERBOND AANGESLOTEN BIJ DE INTERN. ARBEIDERS-ASSOCIATIE TE MADRID

WEEKBLAD DER ARBEIDERS

Prijs f 1.— per kwartaal. - Losse nummers 5 cent
Administratie: Fr. SPOOR, Mercatorstraat 157 III,
Amsterdam (West), Postrekening 119609

WORDT LID VAN HET NSV.

Inlichtingen aan het verenigingsgebouw, Commelinstraat 81 huis, Amsterdam (Oost) of bij den Secretaris: Fr. NIEUWENHUIS, Kramatweg 64 huis, Amsterdam, Telef. 50524

WERKT MET DE BROCHURES

EEN TWEEDE 1914?	1 ex. 2 cent
S. D. A. P. EN C. P. H.	25 ex. 40 cent
SPAANSE LESSEN	100 ex. f 1.50
	1000 ex. f 13.50

SOLIDARITEIT „VOOR SPANJE"

1 ex. 5 ct., 25 ex. f 1.—, 100 ex. f 3.75, 1000 ex. f 13.—

Bestellen bij O. VONK, Joos de Moorstraat 17 I,
Amsterdam (West) - Giro 119574

OP VOOR HET SYNDICALISME